

Stanowisko

Krajowej Rady Lekarsko Weterynaryjnej

z dnia 25 czerwca 2010 r.

w sprawie konieczności zmian w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 2009 r. w sprawie określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej, mnożników do ustalania wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej

Krajowa Rada Lekarsko – Weterynaryjna, działając na podstawie art. 39, ust. 1 pkt. 2 i 4 w zw. z art. 10 ust. 1 pkt 5 oraz ust. 2 pkt. 6 i 11 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko – weterynaryjnych (Dz. U. z 2009 r., Nr 93, poz. 767), posiadając umocowanie prawne do reprezentowania i ochrony zawodu lekarza weterynarii oraz zajmowania stanowiska w sprawach polityki państwa w zakresie weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego; uznaje za konieczne wprowadzenie zmian w **załączniku Nr 1** do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 2009 r. w sprawie określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej, mnożników do ustalania wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej (Dz. U. Nr 211, poz. 1630) w Części III.

III. TABELA GRUP STANOWISK URZĘDNICZYCH, WYKAZÓW STANOWISK W POSZCZEGÓLNYCH GRUPACH ORAZ KWALIFIKACJI ZA WODOWYCH WYMAGANYCH DO WYKONYWANIA PRACY NA STANOWISKACH URZĘDNICZYCH W URZĘDACH PODLEGLYCH MINISTROM LUB CENTRALNYM ORGANOM ADMINISTRACJI RZĄDOWEJ

polegających na:

- 1) wprowadzeniu zmiany w dziale VIII. Wojewódzkie inspektoraty weterynarii w kolumnie 3 – wymagane kwalifikacje w sposób poniżej przedstawiony :

Grupa stanowisk	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje
1	2	3
Stanowiska samodzielne w służbie cywilnej	wojewódzki inspektor weterynaryjny Starszy inspektor weterynaryjny	wykształcenie wyższe weterynaryjne i prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii
	kierownik międzywojewódzkiej pracowni specjalistycznej, kierownik oddziału terenowego zakładu higieny weterynaryjnej, konsultant w zakładzie higieny weterynaryjnej, starszy inspektor, kierownik pracowni w zakładzie higieny weterynaryjnej	wykształcenie wyższe weterynaryjne i prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii lub inne wyższe z zakresu spraw należących do właściwości Inspekcji Weterynaryjnej
Stanowiska specjalistyczne w służbie cywilnej	inspektor weterynaryjny	wykształcenie wyższe weterynaryjne i prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii

- 2) Wprowadzenie zmiany w dziale XIV Powiatowe inspektoraty weterynarii w kolumnie 3 – wymagane kwalifikacje, w sposób poniżej przedstawiony:

XIV. Powiatowe inspektoraty weterynarii		
	starszy inspektor	wykształcenie wyższe z zakresu spraw należących do właściwości Inspekcji Weterynaryjnej
Stanowiska specjalistyczne w służbie cywilnej	inspektor weterynaryjny	wykształcenie wyższe weterynaryjne i prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii
	Inspektor	wykształcenie wyższe z zakresu spraw należących do właściwości Inspekcji Weterynaryjnej

Uzasadnienie

Krajowa Rada Lekarsko – Weterynaryjna stoi na stanowisku, iż obecny kształt rozporządzenia w części odnoszącej się do kwalifikacji pracowników Inspekcji Weterynaryjnej szczebla wojewódzkiego oraz powiatowego rodzi uzasadnione obawy w zakresie interpretacji obecnie obowiązujących zapisów odnoszących się do wymaganych kwalifikacji osób zatrudnionych na stanowiskach „inspektora weterynaryjnego” oraz „starszego inspektora weterynaryjnego”.

W ocenie Krajowej Rady sformułowanie definiujące wykształcenie „inne wyższe z zakresu spraw należących do właściwości Inspekcji Weterynaryjnej” jest wysoce nieprecyzyjne, co powodować może, iż za sprawy z zakresu weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego odpowiedzialne będą osoby nie posiadające właściwego przygotowania zawodowego, co w przypadkach skrajnych skutkować będzie roszczeniami wobec Skarbu Państwa z tytułu błędnie prowadzonych postępowań administracyjnych lub też wydanych decyzji z naruszeniem prawa w następstwie błędnych ustaleń stanu faktycznego jako funkcji braku przygotowania zawodowego. Katalog zawodów, które kwalifikują do zajmowania stanowiska „inspektora weterynaryjnego” oraz „starszego inspektora weterynaryjnego” winien być jednoznaczny, zamknięty i uwzględniać aktualną wiedzę naukową, znajdującą się w obszarze czynności nadzorczych i kontrolnych realizowanych przez Inspekcję Weterynaryjną. Oczywistym wnioskiem wynikającym z powyższych założeń jest fakt, iż w zakresie nadzoru nad:

1. zapobieganiem oraz zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt ,
2. realizacją czynności zleconych lekarzom weterynarii w trybie decyzji administracyjnej na podstawie art. 16 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej, którzy muszą spełniać kwalifikacje lekarzy weterynarii urzędowych zgodne z Rozdziałem IV Sekcją III Załącznika I Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi,
3. materiałem biologicznym
4. bezpieczeństwem produktów pochodzenia zwierzęcego, w tym nad wymaganiami weterynaryjnymi przy ich produkcji, umieszczaniu na rynku oraz sprzedaży bezpośredniej,
5. wprowadzaniem na rynek zwierząt i ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego,
6. wytwarzaniem, obrotem i stosowaniem pasz, dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt, organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego i pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz nad transgranicznym przemieszczaniem organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego,

7. zdrowiem zwierząt przeznaczonych do rozrodu oraz jakością zdrowotną materiału biologicznego i jaj wylęgowych drobiu,
8. obrotem i ilością stosowanych produktów leczniczych weterynaryjnych,
9. wytwarzaniem i stosowaniem pasz leczniczych,
10. przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt, jedynie kwalifikacje lekarza weterynarii są gwarantem właściwego przygotowania zawodowego, w następstwie czego wykonywanie wyżej wymienionych zadań będzie wykonywane w sposób prawidłowy, oparte na gruntownej wiedzy zapewniającej bezpieczeństwo publiczne w zakresie zgodnym z prawodawstwem wspólnotowym. Ponadto niedopuszczalnym i niezrozumiałym jest, aby osoby posiadające wykształcenie „inne wyższe z zakresu spraw należących do właściwości Inspekcji Weterynaryjnej” nadzorowały wykonywanie czynności z zakresu urzędowego lekarza weterynarii, nie posiadając równorzędnego wykształcenia.

Znamiennym dla poruszanej problematyki jest fakt, iż zgodnie z brzmieniem art.16 ust.1 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej, jeżeli powiatowy lekarz weterynarii z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest w stanie wykonać ustawowych zadań Inspekcji, może wyznaczyć wyłącznie lekarzy weterynarii (a nie inne osoby posiadające wyższe wykształcenie z zakresu spraw należących do właściwości Inspekcji Weterynaryjnej) do:

- a) szczepień ochronnych lub badań rozpoznawczych,
- b) sprawowania nadzoru nad miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, targowiskami oraz wystawami, pokazami lub konkursami zwierząt,
- c) badania zwierząt umieszczanych na rynku, przeznaczonych do wywozu oraz wystawiania świadectw zdrowia,
- d) sprawowania nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych, w tym badania przedubojowego i poubojowego, oceny mięsa i nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt w trakcie uboju,
- e) badania mięsa zwierząt łownych,
- f) sprawowania nadzoru nad rozbiorem, przetwórstwem lub przechowywaniem mięsa i wystawiania wymaganych świadectw zdrowia,
- g) sprawowania nadzoru nad punktami odbioru mleka, jego przetwórstwem oraz przechowywaniem produktów mleczarskich,
- h) sprawowania nadzoru nad wyladowywaniem ze statków rybackich i statków przetwórci produktów rybołówstwa, nad obróbką, przetwórstwem i przechowywaniem tych produktów oraz ślimaków i żab,
- i) sprawowania nadzoru nad przetwórstwem i przechowywaniem jaj konsumpcyjnych i produktów jajecznych,

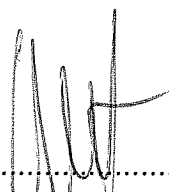
- j) pobierania próbek do badań,
- k) sprawowania nadzoru nad sprzedażą bezpośrednią,
- l) badania laboratoryjnego mięsa na obecność włośni; co w sposób jednoznaczny wskazuje na pożądane kwalifikacje osób , mogących realizować zadania Inspekcji Weterynaryjnej.

Wobec powyższego, zasadnym jest, aby rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w swym brzmieniu uwzględniało uwarunkowania płynące z aktów nadrzędnych, o których mowa powyżej.

Tym samym tytuł „inspektora weterynaryjnego” oraz „starszego inspektora weterynaryjnego” powinien przysługiwać tylko tym pracownikom Inspekcji Weterynaryjnej, którzy legitymują się dyplomem lekarza weterynarii. Natomiast pozostali pracownicy Inspekcji Weterynaryjnej, którzy ukończyli inne studia wyższe jak zootechnika, farmacja, biologia, mikrobiologia, analityka medyczna itp. powinni posiadać tytuł „inspektor” lub „starszy inspektor”. Przyznanie tytułu „inspektor weterynaryjny” osobie, która nie jest lekarzem weterynarii, wprowadza w błąd co do kwalifikacji tej osoby.

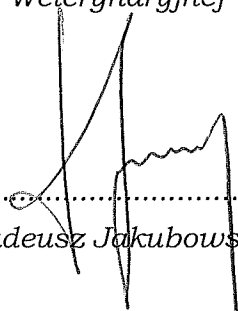
Przedstawiając powyższe Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna wnioskuje o niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości we wzmiankowanym rozporządzeniu w sposób przedstawiony powyżej.

*Sekretarz
Krajowej Rady Lekarsko-
Weterynaryjnej*

.....
Marek Mastalerek

*Prezes
Krajowej Rady Lekarsko-
Weterynaryjnej*

.....
Tadeusz Jakubowski